

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 72.481/1
van 6 december 2022

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2001 tot vaststelling van de criteria, voorwaarden en refertebedragen van de tussenkomsten in de individuele materiële bijstand voor de sociale integratie van personen met een handicap’

Op 4 november 2022 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2001 tot vaststelling van de criteria, voorwaarden en refertebedragen van de tussenkomsten in de individuele materiële bijstand voor de sociale integratie van personen met een handicap’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 1 december 2022. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wouter PAS en Inge VOS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 6 december 2022.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering beoogt verschillende wijzigingen aan te brengen in het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2001 ‘tot vaststelling van de criteria, voorwaarden en refertebedragen van de tussenkomsten in de individuele materiële bijstand voor de sociale integratie van personen met een handicap’ (hierna: IMB-besluit), dat de regeling van de individuele materiële bijstand aan personen met een handicap bevat.

Deze wijzigingen hebben hoofdzakelijk betrekking op de invoering van het principe van forfaitair gebruik van het refertebedrag voor hulpmiddelen en de invoeging van de tegemoetkomingen van vervoer en verblijf in het kader van het gewoon onderwijs in de regeling over de materiële bijstand.

Het forfaitair gebruik van het refertebedrag voor bepaalde hulpmiddelen wordt mogelijk gemaakt door de wijziging van de hulpmiddelenfiche in bijlage V van het IMB-besluit (artikel 11 van het ontwerp) en van de bepalingen inzake de tenlasteneming van de bijstand (artikelen 3, 4, 5, 2°, en 6, 3°).

De tegemoetkomingen voor verplaatsing en verblijf in het kader van het gewoon onderwijs worden mogelijk gemaakt door het toepassingsgebied van het IMB-besluit aan te passen (artikel 1), alsook door de regels inzake de tenlasteneming van de bijstand aan te passen (artikel 5, 1°) en door de refertelijst in bijlage I van het IMB-besluit aan te vullen (artikel 10). Tevens wordt voor deze tegemoetkoming een overgangsbepaling vastgelegd voor reeds gedane aanvragen en genomen beslissingen (artikel 13, tweede en derde lid).

Voorts verruimt het ontwerp de wijze waarop een aankoop of bestelling bewezen kan worden door toevoeging van een bewijs van aankoop vastgesteld door het agentschap (artikel 6, 1°, en 7, 1°), wordt geregeld op welke wijze de derdebetalersregeling kan worden toegepast (artikel 7, 2°) en wordt de voorwaarde voor het voorleggen van een aanvraag van een hogere tegemoetkoming aan de bijzondere bijstandsc commissie verduidelijkt (artikel 9).

Ten slotte worden de bepalingen over het toezichtscomité bij het kennis- en ondersteuningscentrum (KOC) bij het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap alsook de verplichting van het KOC om werkingsverslagen op te stellen, opgeheven (artikel 8).

Bij wijze van overgangsregeling, en behoudens de overgangsregeling voor tegemoetkomingen voor verplaatsing en verblijf in het gewoon onderwijs, blijft op de aanvragen van individuele materiële bijstand die zijn ingediend vóór de datum van de inwerkingtreding van de ontworpen regeling, de vigerende tekst van het besluit van 13 juli 2001 van toepassing (artikel 13, vierde lid).

3. Het ontworpen besluit vindt rechtsgrond in de bepalingen die worden vermeld in het eerste lid van de rubriek “rechtsgronden” van de aanhef.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Algemene opmerking

4. Het ontwerp dient, ter wille van de duidelijkheid en de rechtszekerheid, aan een bijkomend redactioneel en wetgevingstechnisch nazicht te worden onderworpen.

Zo telt het ontwerp tweemaal een artikel 6, 2°, en ontbreekt de vermelding “Art” voor artikel 13.

In artikel 11, 2°, van het ontwerp vervange men de zinsnede “die zijn opgenomen zijn in bijlage die bij dit besluit is gevoegd” door “die zijn opgenomen in de bijlage die bij dit besluit is gevoegd”.

In artikel 13, derde lid, van het ontwerp dient voorts te worden verwezen naar het ministerieel besluit van 23 mei 1969 en niet van 13 mei 1969.

Bovendien lijkt het ontwerp ook een bijlage 1 te bevatten, die in de tekst zelf van het ontwerp nergens wordt ingevoegd. Artikel 10 van het ontwerp brengt trouwens zelf rechtstreeks de beoogde wijzigingen aan in bijlage I van het IMB-besluit. Bijlage 1 van het ontworpen besluit is dan ook overbodig.

Aanhef

5. In het eerste streepje van de rubriek “Vormvereisten” dient de datum van het begrotingsakkoord, zijnde 27 oktober 2022, nog te worden ingevuld.

Artikel 13

6. Artikel 13, vierde lid, van het besluit bevat een overgangsbepaling die erin voorziet dat het IMB-besluit, zoals van kracht op de dag voor de datum van de inwerkingtreding van het ontworpen besluit, van toepassing blijft op de aanvragen van individuele materiële bijstand die bij het agentschap zijn ingediend voor de datum van de inwerkingtreding van het ontworpen besluit.

Aldus geformuleerd, houdt de ontworpen overgangsbepaling in dat op aanvragen vóór de inwerkingtreding van het ontworpen besluit de oude regeling onverkort van toepassing blijft. Dat betekent bijvoorbeeld dat het systeem van het forfaitair gebruik van het refertebedrag niet geldt en dat betrokkenen minder keuzevrijheid hebben of ook dat de nieuwe regels van het bewijs van aankoop nog niet gelden. Voor de lopende aanvragen blijven de striktere regels dus gelden.

Hierover ondervraagd, verklaarde de gemachtigde:

“Het is de bedoeling dat alle ingediende aanvragen, zowel de besliste als de nog niet besliste, waarvoor nog geen factuur is ingediend, gebruik kunnen maken van de nieuwe mogelijkheden i.v.m. het forfaitair gebruik van refertebedragen en de aankoopbewijzen, ongeacht de datum waarop de aanvraag ontwerpbesluit werd ingediend. De overgangsmaatregel zoals ze nu geformuleerd is in het principieel goedgekeurde ontwerpbesluit i[s] daar mee niet in overeenstemming. Er wordt dan ook overwogen om deze bepaling te herformuleren zodat het systeem van het forfaitair gebruik van het refertebedrag en dat betrokkenen minder keuzevrijheid hebben of ook de nieuwe regels van het bewijs van aankoop wel van toepassing zijn op lopende aanvragen.

Zoals hierboven reeds gesteld: vragen waarvoor nog geen beslissing is genomen kunnen ten alle tijde ingetrokken worden en opnieuw ingediend worden zodat automatisch de nieuwe regeling wel van toepassing is.”

Aangezien het de bedoeling blijkt te zijn om het systeem van het forfaitair gebruik van het refertebedrag en de nieuwe regels van het bewijs van aankoop ook te laten gelden voor de lopende aanvragen, dient die bedoeling duidelijker tot uitdrukking te worden gebracht in de tekst van het ontwerp.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME